

Но при всичко-то желаніе и стараніе на Габровчаны-тъ и на Директоры-тъ да задържатъ Г-на Костовича, той бѣ принуденъ по частны-тъ си дѣла да напусни, и за туй като постави на свое мѣсто първый-тъ отъ Одескы-тъ възпитаници що дойде въ Габрово — *Илія Грудова*, заминѣ за Букорещъ на 10-ый Мая 1847.

На 24 Августа иста-та година посѣти Габрово и самъ Г-нъ Априловъ. Никога нѣма да ся забравятъ блага-тъ неговы думы и отеческы съвѣты, които върху учение-то и възпитаніе-то на дѣцата даваше, както частно съ всякого като ся виждаше тѣй и въ общы-тъ събранія.

При посѣщеніе-то на училище-то той така ся изрази. “О, добро ! добро ! Габровско-то училище хубаво ! Нѣкои пріатели ми казвахъ чи было тѣй, и инакъ, но то е доста добро ; училище-то не съставя зданіе-то но прѣданіе-то въ него.” И въ разговоры-тъ които тогазы ставахъ за направяніе-то на ново училище, той думаше : “Страхъ мя е че не е още врѣме ; да не захванемъ сега че да останемъ подиръ на срѣдѣ-тъ и ще ни ся смѣ цѣль свѣтъ”. Пророкъ бѣ той негли когато рече това.

Когато пакъ станѣ събраніе въ църквѣ-тъ св. Троицѣ и го поканихъ да тури еднѣ наредѣ за направяніе-то на едно ново училище, той съднѣ подѣ дѣлѣхъ-тъ тамъ въ черковный дворъ и написа на еднѣ синѣхъ хартіѣхъ слѣдующе-то заглавіе :

Габрово 1847 година, Августа 29-й день.

“Мы долоподписанни-тъ Габровцы собрахме ся днесъ въ Церкова Святой Троицы ; и рѣшихме да соградимъ училището ни и съ възможно пожертвованіе да му стане приличный капиталъ отъ който да може да ся украси и увеличи въ наукытъ, и за това жертвоваме съки отъ себе си доля-та сума, която имаме да дадемъ на школскы-те надзиратели да я вярдатъ свята само за потреби учебни, и за согражденіе новаго зданія, съ позволеніе да могатъ да даватъ школскы-те пары и съ файда, но не иначе какъ на кратко време, и на върны хора. Тія надзиратели за да дадатъ пары со файда трябва сички да ся соглашатъ и подпишатъ въ дневника-тъ. Касата на пары-те